

Dějepisné soutěžení aneb Jedno desetiletí v Třebíči

Rok konání	Téma ročníku	Název družstva terciánů	Umístění	Název družstva kvartánů	Umístění
2006	Rudolf II. na českém trůně	Golemovi věrní mudrci	1. místo	Peleríňáci	6. místo
2007	Karel IV. – Táta vlasti			Gotičtí věhlasní muzikanti	3. místo
2008	Kde domov můj? aneb České země za první republiky	Garriguova všestranná mládež	9. místo	Projektyly	1. místo
2009	Čechy v době knížecí (10. až 12. století)	Taková normální rodinka	2. místo	Dívčí válka	3. místo
2010	Třicetiletá válka (1618–1648)	Orbis pictus tým	3. místo	Rodinná družina Albrechta z Valdštejna	1. místo
2011	Cesta za korunu (12.–13. století)	Klášteří zmije	3. místo	Svatá Zdislava a její rodina	1. místo
2012	Země bohů a lidí aneb Starověké Řecko	Potomci Řeků	1. místo	Božské zmije	2. místo
2013	SOUTĚŽ SE NEKONALA				
2014	LA BELLE EPOQUE aneb 1890–1914 Krásná doba na sklonku monarchie	Lidožravci z Malého Velkého Meziříčí	2. místo	Záškoláci z GVM	1. místo
2015	Ve víru šílenství aneb II. světová válka 1939–1945	Generální vojsko Meziříčáků	6. místo	Grossmeseritsches Theater	1. místo
2016	Toho bohda nebude aneb Jan Lucemburský a mládí Karla IV.	Gotická veselá maškara	8. místo	Družina Guillame von Mauchata	1. místo

Dalo by se říct, že výše uvedená tabulka nepotřebuje žádný komentář, přesto si pár slov neodpustím.

Z pohledu historie 10 let nic neznamena, ale z hlediska učitelského života je to docela podstatná etapa. Už bylo kdysi řečeno, že se naši gymnazisté začali na třebíčské dějepisné soutěžení jezdit na popud zdejšího historika Bohuslava Mikuláška, který nás na něj upozornil a trochu nás k účasti „vyhecova“l. Možná by se i on sám divil, jak dlouho nám zaujetí pro věc vydrželo. Soutěž samotná trvá už od roku 2004, ale my jsme do ní přibyli až v roce 2006. Od té doby se ve škole téměř vždycky najdou dvě šestice žáků z tercie a kvarty, kteří si na přípravu do Třebíče najdou čas. Za těch 10 let se ledačos změnilo. Zvyšuje se počet družstev (letos 27), narůstá počet stanovišť s úkoly a kvízy (letos 24), jako konkurence se přidali i další studenti z víceletých gymnázií (letos 6 družstev), v době oprav třebíčského zámku se celé dění

přesunulo do plaveckého areálu Polanka (2011, 2012), v roce 2013 se z technických důvodů nesoutěžilo vůbec. Co se ale nezměnilo, je vysoká úroveň Dějepravy. Mnohokrát mě napadlo, že se u organizátorů už musí projevit únava, že se začnou opakovat, že se přestanou smát a divit roztodivným kostýmům dětí, že budou mít s účastníky (a s jejich nepřesnými odpověďmi nebo neobratností) menší trpělivost, že se sami při předvádění úvodních scének nebudou bavit, že... Nic z toho se však zatím nestalo. Poměrování sil bylo i letos zábavné a poučné. To je totiž největší výhra celé soutěže! Žáci odcházejí v poledne (po tříhodinovém snažení) zkušenější a poučenější, než byli v devět hodin ráno při startu. Ostatní olympiády bývají orientovány na výkon, jednotlivec do sebe musí před jejich absolvováním nasoukat množství dat, obrázků, map, jmen a pak je co nejrychleji a bezchybně vrhnout na papír. V Třebíči je jeden za všechny a všichni za jednoho. Spousta správných odpovědí se rodí až na místě a po kolektivní poradě, každý z družstva má své místo, takže při zpáteční cestě autobusem můžete ve vzrušeném hovoru zaslechnout věty: „No bez tebe bychom si

nevzpomněli na spoustu věcí, já jsem skoro nemluvila.“ „Jo, ale já bych zas určitě nic nevyšil na to plátýnko a nepřekreslil tak krásně písmena ve skriptoriu.“

Je pravda, že soutěž není celorepubliková a škola za ní v programu Excellence nedostane žádné body. Body zde získává „pouze“ láska k historii. Škoda, že se stejným způsobem nedá učit i běžný dějepisu ve škole. Když se mi ale po dobu 10 let dařilo odjíždět z Třebíče s partou spokojených studentů, říkám si, že to snad s tou výukou dějepisu nebude tak špatné.

B. Štindlová

Vítězné kvartánské družstvo poprvé v historii soutěže obdrželo trička s logem DĚS

Terciáni při průběžné poradě

1. stanoviště Toho bohdá nebude... připravovali naši ložští vítězové (5. A)